

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Landstinget. № 82.

Tiende Session.

46de Møde.

Onsdagen den 15de Decbr.

(Fortsat.)

M. P. Bruun: Forsaauidt den ærede 2den Landstingsmand for Kjøbenhavn (Wessely) skulde have sigtet til mine Uttringer, maa jeg gjøre opmærksom paa, at jeg ikke har sagt, at jeg ikke var forberedt til at gaae til 1ste Behandling, hvorimod jeg sagde, at jeg ikke var saaledes forberedt, at jeg kunde tænke mig, at man under Sagens fortsatte Behandling kunde stille saadanne Endringsforslag, at de aabenbare Mangler, Loven led af, kunde rettes. Jeg troer, at der er en ikke uvæsentlig Forskiel herimellem. Det synes at ligge temmelig nær, at man ikke kan være meget tilbøielig til at gaae ind paa en omfattende Discussion under 1ste Behandling, naar man anseer det for nødvendigt, at der ned sættes Udvalg og har den bestemte Formening, at deraf vil følge, at Loven ikke bliver gennemført i denne Session. Jeg skal derfor kun til den ærede 6te Landstingsmand for 9de Kreds (Brasch) bemærke, at det er meget let at ændere en Lov ved blot at omskrive den, saaledes som han har sagt med Hensyn til den 4de Post i § 14; men det er netop denne Post, som det dreier sig om for mig, hvis Indhold for mig er saa forkeert, saa urigtigt, at det jo aldrig kunde tilfredsstille mig, at der fandt en Omskrivning Sted. Den ærede Landstingsmand har vist ikke lagt Mærke til, at det er en meget indgribende Bestemmelse. Der skabes ved den en Ret, der ikke tidligere eksisterede; det er en aldeles ny Ret, der gives

Glendomsbestidere, som slet ikke ere betegnede, og som efter Udkastets Udtryk kunne være alle mulige Personer. Der findes vel en negativ Bestemmelse for, at Loven skal faae Anvendelse, nemlig at der ikke derved skeer nogen Formindelse i Andres Ret, men der findes ikke en eneste positiv Bestemmelse om, hvem det skal være. Dette er efter min Mening en afgjørende Indvending mod Bestemmelsen, men at rette denne Mangel er ingen let Sag. Jeg skal gjerne vedgaae, at jeg har den Mening, at denne Bestemmelse slet ikke burde findes i Loven, men der kunde jo dog gives saadanne Regler for dens Anvendelse, at man kunde lade den blive staaende; men for at give disse Regler behøves der en ny Lov med forskjellige Paragrapher.

Lehmann: Jeg skal kun bemærke, hvad jeg egentlig troede var overflødigt, at det ikke er faldet mig ind, at ville criticere de andre Medlemmers Udsærd. Jeg har directe henvendt mig til dem, som ved den foregaaende foreløbige Behandling erklærede, at være enige med Loven, og jeg tillod mig med Hensyn til dem at gjøre opmærksom paa, at der var en stor Dpfordring for dem til under 1ste Behandling at udtale sig nærmere. Det er kun dem, jeg har udtalt dette til og ikke den ærede 2den Landstingsmand for 1ste Kreds (Wessely), som aldeles ikke har udtalt sig, og heller ikke den ærede 6te Landstingsmand for 9de Kreds (Brasch), der jo selv udtalte, at der var flere Ting, der vare ham uklare eller i alt Fald tvivlsomme. Jeg gjorde, som sagt, kun opmærksom paa, at der for dem, der iforveien erklærede, at de i Et og Alt kunde tiltræde Loven, var en stor Dpfordring til at